

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 3T/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216010115
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Mihaláková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7216010115.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mihalákovvej a prísediacich Ing. Daniely Cvelihárovej a JUDr. Jozefa Rendeša na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 11. 2021 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
T. U. nar. XX. X. XXXX v M. Q. T., bytom X., I. č. 4, dôchodca

je v i n n ý, ž e

v úmysle získať neoprávnený majetkový prospech v X. na ul. I. č. X uzavrel zmluvy o pôžičke so záväzkom, že svoj majetok do ich úplného splatenia neprevedie na iné osoby

1. s poškodeným Mgr. N. J.

- dňa 18. 2. 2009 vo výške 40 000,00 eur s lehotou splatnosti dňa 31. 8. 2009,
- dňa 4. 6. 2009 vo výške 21 800,00 eur s lehotou splatnosti dňa 4. 9. 2009,
- dňa 15. 7. 2009 vo výške 10 300,00 eur s lehotou splatnosti dňa 15. 8. 2009 a

2. s poškodeným H. F.

- dňa 3. 3. 2009 vo výške 9 960,00 eur s lehotou splatnosti dňa 3. 8. 2009,
 - dňa 19. 5. 2009 vo výške 7 280,00 eur s lehotou splatnosti dňa 19. 8. 2009,
- pričom dňa 15. 6. 2009 odpredal za sumu 500 000,00 eur svoju nehnuteľnosť - rodinný dom v X. na ul. Y. č. X zapísaný na liste vlastníctva č. XXX a dňa 24. 11. 2009 odpredal za sumu 300 000,00 eur svoju nehnuteľnosť - zrubový dom v obci M. Z. vedený na liste vlastníctva č. XXX a doposiaľ poškodenému Mgr. N. J.u nevrátil čiastku 24 550,00 eur a poškodenému H. F. čiastku 11 240,00 eur,
- t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,
t ý m s p á c h a l

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Tr. zákona povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodenému Mgr. N. J.u, nar. X.X.XXXX bytom X., I. X vo výške 24.550,00

(dvadsaťštyritisícpäťstopäťdesiat) eur a poškodenému H. F., nar. X.X.XXXX, bytom X., U. X vo výške 11.240,00 (jedenásťtisícdvestoštyridsať) eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť škodu poškodenému Mgr. N. J.u, nar. X.X.XXXX bytom X., I. X vo výške 24.550,00 (dvadsaťštyritisícpäťstopäťdesiat) eur a poškodenému H. F., nar. X.X.XXXX bytom X., U. X vo výške 11.240,00 (jedenásťtisícdvestoštyridsať) eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodených Mgr. N. J. a H. F. odkazuje so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal dňa 1. 2. 2016 na obž. T. U. obžalobu pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona. Po jej preskúmaní samosudkyňa s poukazom na ust. § 278 ods. 3 Tr. poriadku, podľa ktorého súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe, postúpila predmetnú trestnú vec senátu a súčasne podľa § 241 ods. 2 Tr. poriadku upozornila na možnosť prísnejšej právnej kvalifikácie žalovaných skutkov.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. 12. 2018 súd rozhodol vo veci odsudzujúcim rozsudkom, obžalovaného uznal vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a uložil mu súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní tri roky.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného a odvolanie podal aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu.

Krajský súd o odvolaniach rozhodol na neverejnom zasadnutí dňa 11. 4. 2019 zrušujúcim uznesením sp. zn. 7To 22/2019. Prvostupňovému súdu prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prejednať a rozhodnúť. Vyslovil záver, že konaním obžalovaného neboli naplnené znaky trestného činu podvodu ale prípadne trestného činu poškodzovania veriteľa. Uložil nariadiť znalecké dokazovanie z príslušného odboru, aby sa zistilo v akom finančnom stave v čase pôžičiek sa nachádzal obžalovaný, či už v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou alebo ako fyzická osoba a tiež prikázal znovu vypočítať obžalovaného a poškodených.

Po doplnení dokazovania súd vyhlásil nový rozsudok. Pri ustálení skutkového stavu a právnej kvalifikácie vychádzal z dokazovania vykonaného výsluchom obžalovaného, poškodených, svedkov T. K., J. U., Ing. T. F., Z. J. H., Z. Y. H., Z. J. Y., Z. P. Y., H. Y., R. K., Y. E., Z. R. F., H. E., JUDr. W. R., JUDr. G. X., T. R., S. A., J. X., A. K. a oboznámením listinných dôkazov.

Po starostlivom zvážení jednotlivých dôkazov samostatne ako aj v ich vzájomnej nadväznosti súd bez zreteľa na to, či boli dôkazy obstarané orgánmi činnými v trestnom konaní, súdom alebo niektorou z procesných strán, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obž. T. U. prehlásil, že je nevinný, pričom potvrdil, že zmluvy o pôžičke s poškodenými uzavrel. Vypracoval ich poškodený Mgr. J., neboli v nich uvedené 15%-né úroky, pretože už boli zahrnuté do pôžičky, teda reálne prevzal od poškodených o 15% menej finančných prostriedkov. Od r. 2007 boli náznaky, že jeho firmy pôjdu po 18 rokoch do likvidácie. Potreboval 500 000 eur na úhradu záväzkov voči bankám a ďalšie prostriedky na ich prevádzkové potreby. Pôžičky splácal, ako mohol. Ku dňu 18. 10. 2013, kedy bolo podané trestné oznámenie, vrátil poškodeným spolu 54 000,00 eur, riešil to len cez poškodeného J. F., preto nevie, koľko vrátil jednému a koľko druhému poškodenému, niektoré doklady pravdepodobne stratil. Pri pôžičkách bolo dohodnuté ručenie a to jeho hnutelným majetkom a nehnuteľnosťou v M. Z.. K svojim majetkovým pomerom uviedol, že poberal predčasný dôchodok vo výške 800 eur, vlastnil jedno 10-ročné auto v cene asi 10 000 eur, cennejšie hnutelné veci nemal. Zrubový dom v M. Z. odpredal kvôli situácii s jeho firmami, dom na ul. Y. č. X sa stal pre jeho rodinu, ktorú tvorili manželka, dcéra a zať, „nadmerným“, a tiež preto, že potreboval peniaze na podnikanie. Bol presvedčený, že bude schopný splácať poškodeným pôžičky tak, ako sa zaviazal a to z rodinného rozpočtu. Počítal aj s príjmami svojej dcéry a zaťa, aj keď ich výšku nepoznal, a o tomto svojom zámere ich neinformoval.

Svedok - poškodený Mgr. N. J. uviedol, že mu zať, poškodený H. F., povedal o obžalovanom, že je seriózny a že potrebuje kvôli likvidácii firmy peniaze na „preklenutie“. Obžalovaný mu predložil na podpis všetky tri zmluvy o pôžičke a uisťoval ho, že v najhoršom prípade budú uhradené z nehnuteľností a to zrubového domu v hodnote 300 000 eur a rodinného domu na ul. Y., ukázal mu aj ich fotografie. Obžalovaný splácal pôžičky v hotovosti v rôznych sumách, keď nastali problémy, opakovane ubezpečoval, že budú vyrovnané z výťažku z odpredaja zrubového domu a neskôr tvrdil, že pôžičku vráti z odpredaja rodinného domu. Po podaní trestného oznámenia ho viackrát navštívil zať obžalovaného s p. K., o ktorom zistil, že je bytový podvodník, nedôveryhodná osoba. Navrhovali mu

vysporiadanie vo výške 60 0000 eur a opakovali, že je starý, že sa nemusí dožiť ani týchto peňazí, pričom dlho pozostávajúci z istiny vo výške 24 500,00 eur spolu s úrokmi činil spolu 90 000,00 eur. Svedok - poškodený ozrejmil, že záložné zmluvy neboli urobené z dôvodu, že obžalovaný bol presvedčivý a F. pritakával, že je spoľahlivý. V zmluvách o pôžičke bolo navyše uvedené, že do ich splatenia obžalovaný nebude so svojimi nehnuteľnosťami nakladať.

Svedok -poškodený H. F. vypovedal, že obžalovaný tvrdil, že kým nevyrovná pôžičky, zrubový dom na M. Z. a rodinný dom v X. na ul. Y. neodpredá. Ukázal mu fotografie domu, bol v ňom starožitný nábytok, porcelán, plazmové televízory a ďalšie predmety, ktoré obžalovaný nechcel uvádzať do zmlúv o pôžičke, aby sa to nedozvedela jeho manželka, lebo vraj bola v zlom zdravotnom stave. Obžalovaný začal splácať pôžičky až po lehote splatnosti v rôznych sumách po 500 alebo 1000 eur po dobu 3 - 4 roky. Plakal, prosil, aby to neriešili cez políciu, že odpredá nehnuteľnosti a ihneď vyrovná svoj dlh. Písomne uznal svoj záväzok spolu s úrokmi vo výške 133 000,00 eur, mal ho vyrovnáť do 2 týždňov. Následne však predložil list, ktorý vypracoval advokát, v ktorom sa konštatovalo, že došlo k premlčaniu peňažných nárokov a že obžalovaný napriek tomu má dobrú vôľu im niečo uhradiť. Došlo aj k osobnému stretnutiu s jeho zaťom, ktorého doprevádzali neznámi muži, ktoré pociťoval ako istý nátlak. Bolo navrhované, aby bola akceptovaná suma 60 000 eur, trval na sume pre seba a Mgr. J. najmenej vo výške 100 000 eur. Po zistení, že nehnuteľnosti obžalovaného boli medzičasom odpredané, podali trestné oznámenie.

Dcéra obžalovaného, Z.. P. Y., a bývalý zať obžalovaného, Z.. J. Y., využili, ako jeho blízke osoby, právo odoprieť vypovedať v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa T. K. potvrdila, že jej druh pošk. Mgr. J. požičal obžalovanému okolo 70 000,00 eur. O pôžičkách boli vyhotovené písomné zmluvy, obžalovaný vracal peniaze jej druhovi alebo jeho zaťovi pošk. J. F.ovi a vystavoval o tom písomný doklad.

Svedok J. U. sa vyjadril iba k tej skutočnosti, že asi v r. 2010 bol prítomný dvakrát v rodinnom dome na ul. Y. č. 6 v X. za účasti zástupcov realitných kancelárií, obžalovaný im umožnil prehliadku domu, ktorý mal záujem odpredať. V tom čase mal od svojho priateľa pošk. H. F. informáciu, že mu obžalovaný dlhuje peniaze.

Svedok H. Y. bol vypočutý v súvislosti s kúpnopredajnou zmluvou na čl. 106 -107. Uviedol, že odkúpil garáž, ktorá bola v ponuke na internete. Z obsahu predmetného listinného dôkazu vyplýva, že dňa 25. 2. 2011 obžalovaný a jeho manželka P. U.ová mu odpredali za 5 800 eur garáž na ul. X. súp. č. XXXX. Kúpna cena bola vyplatená v hotovosti pred podpísaním kúpnej zmluvy.

K prevodu ďalšej nehnuteľnosti z majetku obžalovaného bol vypočutý svedok Z.. T. F.. Uviedol, že obžalovaného pozná asi 20 rokov, pretože bol obchodný a neskôr výrobný riaditeľ v jeho spol. Y., s.r.o. X., o jeho záväzkoch nemal vedomosť. Rodinný dom na Y. ul. odkúpil, následne ho chcel odpredať, navrhol mu to obžalovaný, či si takto nechce zarobiť, dom ďalej užíval obžalovaný. Keď ho kontaktoval pošk. J. F. a tvrdil mu, že sa dopustil trestného činu, lebo na dome je vecné bremeno, o čom však nemal žiadnu vedomosť, obžalovanému oznámil, že mu dom vracia, aby si ho odpredal sám. Dom odkúpil za 15 miliónov Sk asi v r. 2009, pôžičku na odkúpenie nezískal, preto v ňom obžalovaný ďalej býval. Na návrh obžalovaného odpredal dom za tú istú sumu asi pred 2-3 rokmi jeho dcére a jej manželovi, peniaze neboli vyplatené, pretože ani on nezaplatil za dom obžalovanému. K okolnostiam získania finančných prostriedkov na vyplatenie kúpnej ceny následne na otázky uviedol, že 15 miliónov Sk mu bol ochotný požičať zať obžalovaného, o čo ho nepožiadal, pretože obžalovaný to nesúril, bol predpoklad, že do jedného roka bude dom odpredaný so ziskom 5-10 %, ktorý mal ostať pre neho. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 26. 11. 2009 / čl. 113 / odpredali obžalovaný s manželkou P. U.ovou kupujúcim Z.. J. H. a Z.. Y. H. zrubový dom zapísaný na LV č. XXX v katastrálnom území obce M. Z. za 300 000 eur. Svedok Z.. J. H. uviedol, že v danej lokalite prevádzkuje lyžiarske stredisko. Pravdepodobne sa takto dozvedel o možnosti kúpy dreveného zrubu, ktorý už asi pred 4 rokmi odpredal, lebo nadobudol ďalšie rekreačné nehnuteľnosti. Zrub si bol niekoľkokrát obhliadnuť, jednal len s obžalovaným po dobu asi 2-3 mesiacov do uzavretia zmluvy. Kúpna cena bola obžalovanému vyplatená pri jej podpise. K osobe obžalovaného tvrdil, že ho predtým nepoznal. Až potom, ako mu prokurátorka predložila k nahliadnutiu kúpnu zmluvu zo dňa 5. 10. 2009 / čl. 103 /, podľa ktorej ako konateľ spol. G. U., s.r.o. X. odkúpil od obžalovaného pozemky a stavby zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území X. - X. za 750 000,00 eur, sa svedok rozpamätal, že takú zmluvu uzavrel a podpísal. Napriek tomu si však svedok nevedel spomenúť na pôžičku pre obžalovaného a či bola vrátená, na základe ktorej bolo k predmetnej nehnuteľnosti zriadené v jeho prospech záložné právo dňa 27. 3. 2009 / 2. strana kúpnej zmluvy - čl. 104 / .

Svedkyňa Z.. Y. H.ová vypovedala, že kúpou zrubového domu sa zaoberal iba jej manžel, pretože mu plne dôverovala, deti boli malé, chceli byť v prírode. Zrub nebol v dobrom stave, museli do neho investovať. Svedkyňa nevedela uviesť, ako dlho ho užívali, pretože tam nerada chodila. Dôvod jeho

odpredaja uviedla iný, ako jej manžel, odvolala sa na to, že deti vyrástli. Či jej manžel mal nejaké pohľadávky voči obžalovanému, nevedela.

Svedok R. K. vypovedal, že so zaťom obžalovaného s Z.. Y. bol na dvoch stretnutiach s poškodeným J. F.om, kde sa mali vysporiadať pôžičky obžalovaného. Bola ponúknutá suma 40 000 eur, nebola prijatá, nasledovala druhá ponuka na 60 000 eur, poškodený J. F. ju neprijal, chcel 120 000 eur a tvrdil, že si to inak vybaví na súde. Stretnutia boli z dôvodu, že obžalovaný chcel odpredať nehnuteľnosť, na ktorej bola plomba v prospech poškodených.

Zmluvy o pôžičke na čl. 79 - 90, ktoré uzavrel obžalovaný s poškodenými preukazujú nasledovné:

- dňa 18. 2. 2009 si obžalovaný požičal 40 000,00 eur od pošk. Mgr. R. J. ho, pôžičku mal vrátiť do 31. 8. 2009, zaviazal sa, že kým úplne neuhradí pôžičku, neprevedie svoj hnutelný majetok, resp. pôžičku zabezpečí iným majetkom,

- dňa 3. 3. 2009 si obžalovaný požičal 9 960,00 eur od pošk. J. F., pôžičku mal vrátiť do 3. 8. 2009, zaviazal sa, že do úplného splatenia pôžičky nevykoná žiadne úkony smerujúce k zmenšeniu jeho majetku,

- dňa 19. 5. 2009 si obžalovaný požičal 7 280,00 eur od pošk. J. F., pôžičku mal vrátiť do 19. 8. 2009, zaviazal sa, že do úplného splatenia pôžičky nevykoná žiadne úkony smerujúce k zmenšeniu jeho majetku,

- dňa 4. 6. 2009 si obžalovaný požičal 21 800,00 eur od pošk. Mgr. R. J. ho, pôžičku mal vrátiť do 4. 9. 2009, zaviazal sa, že do úplného uhradenia pôžičky neprevedie svoj hnutelný majetok, resp. pôžičku zabezpečí iným majetkom,

- dňa 15. 7. 2009 si obžalovaný požičal 10 300,00 eur od pošk. Mgr. R. J. ho, pôžičku mal vrátiť do 15. 8. 2009, zaviazal sa, že do úplného splatenia pôžičky nevykoná úkony smerujúce k zmenšeniu jeho majetku a že pôžičku zabezpečí prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - zrubový dom na parc. č. XXX/X v katastrálnom území M. Z..

Z kúpnopredajných zmlúv, ktoré sú zadokumentované na čl. 99-115 vyplývajú tieto skutočnosti:

- dňa 15. 6. 2009 obžalovaný s manželkou odpredali za 500 000 eur rodinný dom so súp. č. XXXX v katastrálnom území X.-R. kupujúcemu Z.. T.ovi F.ovi,

- dňa 30. 6. 2009 obžalovaný s manželkou odpredali za 80 000 eur rozostavaný rodinný dom v katastrálnom území X.- X. kupujúcim Z.. P. Y. a Z.. J.ovi Y.,

- dňa 5. 10. 2009 s dodatkom kúpnej zmluvy zo dňa 14. 10. 2009 obžalovaný odpredal obchodnej spoločnosti G. U., s.r.o. X., zastúpenej konateľom J. om H. om, nehnuteľnosti / pozemky, administratívnu budovu, sklad MTZ / nachádzajúce sa v katastrálnom území X. - X. za 750 000 eur,

- dňa 26. 11. 2009 obžalovaný s manželkou odpredali kupujúcim J. H. a Y. H. za 300 000 eur zrubový dom v katastrálnom území M. Z.,

- dňa 25. 2. 2011 obžalovaný s manželkou odpredali kupujúcemu H.ovi Y. za 5 800 eur garáž so súp. č. 2007 na ul. X. v X. s prislúchajúcou parcelou,

- dňa 19. 12. 2013 svedok Z.. T. F. odpredal kupujúcim Z.. J.ovi Y. a Z.. P. Y. za 500 000 eur rodinný dom nachádzajúci sa v katastrálnom území X. - R..

Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti Y., s.r.o. X. bol obžalovaný jej spoločníkom a konateľom, vznikla dňa 25. 10. 1991 a do likvidácie vstúpila dňa 28. 10. 2008. Spoločnosť Y., s.r.o. X. bola jedným zo spoločníkov spol. Y.-T.G. s.r.o. X., ktorá vznikla dňa 2. 3. 2006 a do likvidácie vstúpila dňa 16. 12. 2008. Dňom 10. 9. 2008 prestal byť obžalovaný spoločníkom / po 14 rokoch / v spol. Y., spol. s. r. o. X., ktorá zanikla v dôsledku zlúčenia dňa 19. 12. 2014.

Svedok JUDr. W. R. vypovedal, že v období okolo r. 2009-2010 bol ustanovený do funkcie likvidátora spoločnosti Y., s.r.o.. Po zistení, že je v predĺžení, podal návrh na vyhlásenie konkurzu.

Svedkyňa JUDr. G. X. vypovedala, že bola súdom ustanovená za správkyňu konkurznej podstaty spol. Y., s.r.o. v likvidácii, ktorej spoločníkom a konateľom bol obžalovaný. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 9K 6/2009 a bolo ukončené 23. 8. 2011 rozdelením výťažku, ktorý predstavoval 55 778,19 eur. Do konkurzu boli prihlásené a uznané pohľadávky v celkovej výške 1 848 344,46 eur. Ako správkyňa podala odporováciu žalobu proti prevodu nehnuteľnosti v lokalite T., ktorá patrila spol. Y., s.r.o. a bola odpredaná pred vyhlásením konkurzu.

Svedok Z.. R. F. pracoval ako účtovník v spol. Y., s.r.o. asi 15 rokov až do jej likvidácie. S obžalovaným mal najprv pracovný vzťah, neskôr sa zblížili. Spoločnosť začala mať problémy, keď sa vo všeobecnosti začali predlžovať lehoty splatnosti faktúr z 30 dní postupne až na 4-násobok. Nastali problémy s prefinancovaním stavieb, spoločnosť musela čerpať úvery a aj brať pôžičky od fyzických osôb, obžalovaný asi 3-4krát zabezpečil hotovosť vo výške asi 3 milióny Sk. Neboli to jeho súkromné peniaze, lebo sa vyjadril, že sám ich nemá. Nevedel, prečo obžalovaný odpredal rodinný dom, v ktorom býval, a aj zrubovú chatu. Spol. Y., s.r.o. mala pred likvidáciou asi 110 zamestnancov, asi 3-5 mesiacov pred

jej likvidáciou boli mzdy vyplácané asi 70 zamestnancom z garančného fondu. Obžalovaný mal aj spol. Y., s.r.o. ktorá išla tiež do likvidácie.

Svedok Y. E. vypovedal, že sa s obžalovaným pozná od roku 1991. Začínal ako zásobovač v spol. Y., s.r.o. postupne to dotiahol na riaditeľa spol. Y.S., s.r.o. Za „dobrú robotu“, sa stal aj jej spoločníkom spolu s obžalovaným od r. 2004 až do septembra 2008. Vtedy sa jeho vzťah s obžalovaným narušil, lebo prepísal celú spoločnosť na seba, kým si obžalovaný nedá svoje majetkové veci do poriadku. Obžalovaný vybudoval firmu Y., s.r.o., ktorá však doplatila na podvody pri veľkých stavbách v R. a v U. U. okolo r. 2006. Pritom robil poctivo, začínal s jedným bagrom, všetky svoje úspory dal do firmy. Bol férový, čo sľúbil, to dodržal, aj keď jemu ostal veľa dlžný, ale to neriešil, pretože okolo r. 2008 išli posledné výplaty a v tej dobe obžalovaný nevedel, čo má robiť. Podľa svedka obžalovaný vlastnil jeden dom a chatu a jedno kvalitné auto.

Svedok H. E. bol s obžalovaným a Z.. W. spoločníkom v spol. Y. T.G., s.r.o., ktorá bola založená účelovo na konkrétnu akciu, zadávateľom ktorej bola T. T. Y., a.s., realizovala sa v obciach N. a F.. Zákazku bola ukončená v r. 2007 a pre neho dosiahla podnikateľský zisk.

Svedok T. R. uviedol, že so svojim nákladným motorovým vozidlom pracoval pre spol. Y., s.r.o. od r. 1998 do februára 2008. Problémy s úhradou faktúr, ktoré sa mesačne pohybovali vo výške okolo 80 000 Sk nastali v roku 2006 a situácia sa len zhoršovala. Napriek tomu vykonával dopravu ďalej, pretože obžalovaný sľuboval, že dodatočne všetko uhradí, že očakáva veľký balík peňazí. Obžalovaný mu ustal dlžný 41 000 eur, s úrokmí je to čiastka viac ako 61 000 eur, ktorú voči nemu prihlásil ako pohľadávku do súdneho konania po vyhlásení osobného bankrotu, v rámci konkurzu bol uspokojený v rozsahu okolo 4%.

Svedok S. A. vykonával ako živnostník pre spol. Y., s.r.o. výkopové práce na stavbe v N. v období máj - november 2007. Nemal uhradené faktúry vo výške 14 562,19 eur, obžalovaný tvrdil, že momentálne nemá peniaze, aby to chápal a že očakáva veľký balík peňazí, pritom od starostu obce a zástupcu T., a.s. mal informáciu, že spol. Y., s.r.o. svoje faktúry mala uhradené. Od pracovníkov spoločnosti počul, že firma ide dolu vodou, obžalovanému navrhoval kompenzáciu nejakým jeho zariadením, čo odmietol, stále hovoril o veľkom balíku peňazí a že ho zrujnuje, ak to bude riešiť exekúciou, čo napokon ani nestihol, lebo hospodársky dvor bol jedného dňa prázdny. Podľa svedka to mal obžalovaný premyslené a vôbec ho nemrzelo, že za odvedenú prácu ostal dlžný.

Svedok J. X. vypovedal, že v rokoch 2006 - 2007 pracoval so svojim nákladným motorovým vozidlom pre obžalovaného. Pretože mu riadne neplatil a iba sľuboval, že faktúry uhradí, lebo dostane veľký balík peňazí, vyriešil si to prostredníctvom exekútora.

Svedok A. K. predložil súdu k nahliadnutiu právoplatný platobný rozkaz Okresného súdu Košice II sp. zn. 33Rob 221/2008 zo dňa 14. 11. 2008, v ktorom ako navrhovateľovi mu bola priznaná suma 837 012,30 Sk proti odporcovi spol. Y., s.r.o. a uviedol, že aj keď následne túto pohľadávku uplatnil v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 9K 6/2009 voči dlžníkovi Y., s.r.o. X., z uvedenej sumy nemal doposiaľ nič uhradené. S nákladným motorovým vozidlom bol subdodávateľom spol. Y., s.r.o., mesačná fakturácia sa pohybovala v priemere vo výške 50 000,- Sk. Keď nemal zaplatené a odmietol pracovať, obžalovaný niečo uhradil a k danému stavu hovoril: „A., neboj sa, majetok máme, keby trebalo, je z čoho zobrať...“ Na základe týchto výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že sa žalovaný trestný čin stal, spáchal ho obžalovaný a že konaním popísaným vo výroku rozsudku naplnil po stránke objektívnej znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona. Po stránke subjektívnej konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Na naplnenie subjektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje, aby páchatel už v čase pôžičky peňazí konal v úmysle vypožičané peniaze buď vôbec nevrátiť v dohodnutej lehote, alebo konal aspoň s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza iného do omylu.

Obžalovaný sa nepriznal, usvedčili ho poškodení, svedkovia a listinné dôkazy.

Obžalovaný sa piatimi zmluvami, ktoré s poškodenými postupne uzavrel od februára 2009 do júla 2009, zaviazal, že peniaze vráti postupne v termínoch do 3. 8. 2009, 15. 8. 2009, 19. 8. 2009, 31. 8. 2009 a 4. 9. 2009. Obžalovaný mal ako podnikateľ zjavné problémy, keďže v poslednom štvrtroku 2008 vstúpili jeho dve firmy do likvidácie a skončila sa aj jeho dlhoročná účasť v ďalšej obchodnej spoločnosti. Obžalovaný tvrdil, že pri splácaní pôžičiek poškodeným, ktoré potreboval pre svoje podnikanie, počítal s prípadnou výpomocou zo strany dcéry a zaťa. Títo svedkovia ale využili právo ako blízke osoby nevypovedať, čím obranu obžalovaného nepotvrdili a to predovšetkým v tom zmysle, že by nastali nové skutočnosti nezávislé od vôle obžalovaného, ktoré by spôsobili, že pôžičky nemohol splatiť podľa svojho pôvodného úmyslu v celom rozsahu a aj v lehote ich splatnosti. Podvodný úmysel obžalovaného preukazuje to, že sa pri zmluve o pôžičke zo dňa 15. 7. 2009 zaviazal, že ju splatí do 15. 8. 2009 a neprevedie svoj zrubový dom v M. Z. na tretiu osobu, pričom ho napriek tomu

odpredal už po troch mesiacoch od splatnosti pôžičky. Je nesporné, že predaj nehnuteľnosti v hodnote 300 000 eur sa musel odvíjať od nejakej konkrétnej situácie, ktorá nenastala z noci do rána. Lehota troch mesiacov je veľmi krátka a usvedčuje obžalovaného, že pošk. Mgr. J. ho uviedol do omylu pri uzatváraní danej zmluvy o pôžičke, pokiaľ sa zaviazal, že svoj majetok nezmenší, pretože o odpredaji predmetnej nehnuteľnosti v danom čase musel vedieť. Ak by sa tak rozhodol až následne, mohol to v rámci svojej obrany uviesť a vysvetliť dôvod, čo sa nestalo. Toto konštatovanie platí aj pre ostatné zmluvy o pôžičke, pretože prvý termín splatnosti pôžičky voči poškodeným bol 3. 8. 2009 a obžalovaný už 15. 6. 2009 a 30. 6. 2009 previedol dve nehnuteľnosti na iné osoby, a to rodinný dom v mestskej časti X. - R. a rozostavaný rodinný dom v mestskej časti X. - X..

Po uznesení odvolacieho súdu, ktorým bol prvý rozsudok prvostupňového súdu zrušený, súd vykonal dokazovanie v zmysle jeho pokynu. Obžalovaný nemohol byť opätovne vypočutý, pretože využil právo nevypovedať a svedkovia - poškodení zotrvali na svojich pôvodných usvedčujúcich výpovediach, pričom odvolací súd neuviedol vo svojom rozhodnutí, k čomu konkrétnemu majú byť ešte vypočutí. Súď však vypočul nových svedkov a to z okruhu podnikateľských aktivít obžalovaného v inkriminovanom období, resp. ktoré mu bezprostredne predchádzalo. Výpoveďami svedkov R., A., X. a K. bolo nad všetky pochybnosti preukázané, že obžalovaný riadne neplnil ani finančné záväzky svojej obchodnej spoločnosti, zavádzal aj svojich dlhoročných subdodávateľov sľubmi o „očkávaní veľkého balíka peňazí“, či o „majetku, z ktorého, je čo zobrať“. Konečným výsledkom však bolo uznaná výška prihlásených pohľadávok viac ako 1 milión 800 000 eur, pričom príjmy získané konkurzným konaním vedeným ohľadne spol. Y., s.r.o. dosiahli necelých 150 500 eur.

Podľa názoru súdu vyššie uvedené skutočnosti spoľahlivo usvedčujú obžalovaného z podvodného konania, keďže obdobným spôsobom postupoval aj voči poškodeným Mgr. J. mu a J. F. ovi, ktorým však nedlhoval za odvedenú prácu ale za záväzok, ktorý na seba dobrovoľne prevzal pri podpísaní zmlúv o pôžičke, súčasťou ktorého malo byť nenakladanie s dvoma nehnuteľnosťami, čo malo predstavovať akúsi zábezpeku pre právne nevzdelaných poškodených. Obžalovaného obranu, ktorá nie je ani podstatná, že ich odpredajom potreboval riešiť nepriaznivú situáciu vo svojich firmách, napokon nepotvrdil ani svedok Z. F., ktorý bol jeho dlhoročným účtovníkom v spol. Y. s.r.o. a ani ako bližší spolupracovník nepoznal dôvod odpredaja predmetných nehnuteľností vo vlastníctve obžalovaného. Pokiaľ ide o viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu, prvostupňový súd má za to, že na novom hlavnom pojednávaní boli vykonané ďalšie dôkazy, ktoré znamenajú zmenu pôvodného skutkového podkladu, pretože objasnili konanie obžalovaného v širšom rozsahu vrátane jeho podnikateľských aktivít, na nepriaznivý vývoj ktorých sa obžalovaný odvolával a dával ich do príčinnej súvislosti s uzatvorením zmlúv o pôžičkách.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo základných zásad ukladania sankcií, ktoré sú uvedené v ust. § 34 a nasl. Tr. zákona. Prihliadal predovšetkým na okolnosti prípadu, osobné pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Súď nezistil u obžalovaného poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti.

Obžalovaný je starobným dôchodcom, z miesta bydliska je hodnotený len evidenčne. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 89/2010 zo dňa 14. 12. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 8To 58/2013 bol obžalovaný odsúdený za prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, pretože peňažný trest vo výmere 1 000,00 eur zaplatil dňa 26. 11. 2013, pre toto odsúdenie už platí fikcia jeho zahľadania. Dňa 4. 12. 2013 bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T 86/2011 zo dňa 4. 12. 2013 na úhrnný podmienkový trest odňatia slobody v trvaní dva roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov za prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona a prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Skúšobná doba uplynula 4. 12. 2018. Pre toto odsúdenie v súčasnosti už platí tiež fikcia jeho zahľadania, pretože rozhodnutie o tom, či obžalovaný viedol v skúšobnej dobe riadny život, príslušný súď neurobil v lehote podľa § 50 ods. 5, resp. ods. 6 Tr. zákona.

Za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na tri až desať rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Prejednávaný trestný čin bol spáchaný pred viac ako 12 rokmi a nebolo preukázané, že by obžalovaný aj v súčasnosti už v pokročilejšom veku bol podnikateľsky aktívny. Preto súď rozhodol o uložení podmienkového trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní štyri roky, ktorý bude primeraný a dostatočný na dosiahnutie jeho účelu

z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, pretože okrem probačného dohľadu je obžalovanému uložená ako jeho súčasť aj povinnosť nahradiť škodu.

Poškodení Mgr. R. J. a J. F. si v prípravnom konaní uplatnili riadne a včas nárok na náhradu škody, o ktorom súd rozhodol v adhéznom konaní. Pretože poškodení uplatňovali okrem istiny aj úroky, na posúdenie ktorých by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by bolo nad rámec trestného konania, boli so zvyškami uplatnených nárokov na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.